

Kristaus Karaliaus Laivas

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

Katalikiškųjų Laikraščių Vajai

Neperkokia garbė, katalikams, jei katalikiški laikraščiai kovoja su mirties pavojumi ir priversti daryti po vajaus vaju, kad nuo mirties išsigelbėtų.

Daug katalikų daro "ekonomiją" ir atsisako prenumeruoti katalikišką laikraštį, tuom tarpu suranda ištieklaus užsimokėti už nekatalikišką, dažniausiai, bedievišką laikraštį. Be to niekuomet jiems netrūksta ištieklaus "burnelei išplausti."

Yra, žinoma, iš tikrųjų neturinčių ištieklaus užsiprenumeruoti laikraštį, bet tokių yra nežymus nuošimtis.

Perdaug yra ir tokių, kurie dėl ekonomijos nei jokio kito, nei katalikiško laikraščio neprenumeruoja. Tokia ekonomija arba taupumas yra neišmintingas ir ne vietoje. Žinoma, gali jie neišgalėti daugelio katalikiškų laikraščių apsimokėti, bet vieną kurį nors gali ir turi. Kaip gi katalikas gali išauklėti savyje katalikiškąją dvasią, kaip jis ją stiprins ir palaikys; kaip jis žinos, kas dedasi katalikų pasaulyje, jei jis neskaitys nors vieno katalikiškojo laikraščio, ypač dienraščio?

Katalikas be katalikiško laikraščio jokiū būdu nežinos savo katalikiškųjų reikalų; jis visuomet bus pasilikęs užpakalyje skaitančiųjų ir dirbančiųjų katalikiškus darbus.

Daug lietuvių katalikų, net pamaldžių, nesiduoda save įtraukti į "Katalikų Akciją"

vien delto, kad jie neskaito jokio katalikiško laikraščio ir neturi net menkiausio supratimo apie tą "akciją." Tokiems tenka dovanai įbrukti katalikišką laikraštį į rankas nors kaip kąda, nors vajaus metu. Nevienam tuo būdu atidaromos akys ir jis paregi naują pasaulį, naujus dalykus ir sukurta veikti.

Priešingi katalikų tikėjimui, jų dvasiai, jų dorovei dalykai skleidžiami visokiais keliais, ne vien spauda. Neskaitęs katalikas prisigaušo priešingų savo dvasiai, savo tikslui, net savo išganymui dalykų per radijo, iš savo aplinkinių žmonių kalbų ir iš matomų ir girdimų pavyzdžių, ir kaip jis visą tą "mėšlą" supras išmesti iš savęs, jei jis neskaito katalikiško laikraščio, kuris aiškiausiai rodo, ko reikia iš dabartinių naujenybių vengti ir aip katalikams iš tikrųjų reikalinga daryti.

Dabar žmonija apskritai smarkiai pagonėja. Jos dvasia, jos dorovė, jos privatus ir viešas gyvenimas smarkiai tolsta nuo krikščioniškosios dvasios.

Nuo jos neatsilieka nei labai žymi katalikų dalis, ypač neskaitančioji katalikiškųjų laikraščių.

Daug katalikų labai supasaulėjo. Vačianasi, jie susidomėjo ir domisi tik pasauliniais ir materialiais dalykais, visiškai atidė-

jė į šalį dvasios reikalus ir visokius kilnesnius idealus.

Kas dabar didelei daugybei katalikų labai rūpi, jei ne "good time," net nuodėmingame pavidale ir sporto dalykai, ypač jaunomenei? Į įvairius kilnius, idealus veikimus ir darbus jų jokiū būdu neįtrauksi. Taip pat vargiai iš jų išgausi auką kilniems, dvasiniams idealams-reikalams, o teatrams, sportams ir "geriems laikams" jie visuomet dolerius turi.

Katalikų laikraščiai tam leidžiami, kad katalikai juos skaitydami apsaugotų nuo to nelaimingojo supasaulėjimo, su kuriuo eina kartu netekimas tikėjimo ir sielos pražudymas.

Katalikų skaičius J. A. Valstybėse būtų daug daug didesnis, jei daugybė katalikų dėl neskaitymo katalikiškųjų laikraščių nebūtų praradę tikėjimo ir nebūtų atpuolę nuo Bažnyčios. Dėl tų atpuolėlių ir pražuvėlių, ir dėl žymaus skaičiaus apsileidėlių, neskaitančių katalikiškųjų laikraščių ir neapsipažinusių su katalikų reikalais ir darbais, katalikų įtekmė viešame gyvenime nepadaro tiek gero, kiek padarytų, jei tų kenkiančių gaivalų nebūtų.

Žmonija šiuose laikuose labai sumaterialėjus: ji priprato dabar viską vertinti pinigų ir žemiška gerove. Ji dėl savo aklumo, kuri pati sau dar pridina skaitant tik supasaulėjus, materialistų laikraščius, ima nematyti ir nepajėgia jau įžiūrėti, kokią žemišką, o ypač amžiną gerovę teikia tikėjimas ir gerai aprūpinti sielos reikalai. Bet štai — Bažnyčia neduoda pinigų, ir dar pati jų reikalauja, dėl to daugeliui ji niekai. Ji neduoda "gerųjų laikų," dar nuo jų sudraudžia, tai ją apšaukia laisvės priešiniake. Bažnyčia smerkia kenksmingus tikėjimui, dorovei ir dėl to pačiam dūšių išganymui, materialistų, bedievių pramanytus ir, rodos, velnio padiktuotus sumanymus, kaip va — kėlimus "tautinių religijų," gindymų kontrolių, bergždinimų ir panašių, tad ją apšaukia pažangos trukdytoja, o katalikus tamsuoliais ir atsilikėliais.

Bet Bažnyčia ir katalikai su ja atmena, kaip velnias gundė pirmuosius tėvus: "jūs būsite kaip dievai." Jie siekė būti dievais,

o liko baisiausiais vargšais ir kitiems tos nelaimės peknė.

Materialistai nori būti "dievais" ir jie patys nusisuks sau sprandus ir nusuks daugybei kitų.

Gyvenimas tai rodė, rodo ir įrodys.

Su materializmu kovojo ir kovoja katalikų laikraščiai. Kad nors visi katalikai juos uoliai skaitytų, susiprastų, tai jie neitų talakon materialistams-bedieviams; patys nepasiduotų apsisvaiginti save materialistų pūstais muilo burbulais ir dar prisidėtų prie veiklių katalikų stabdyti bedievių pragaištingą darbą.

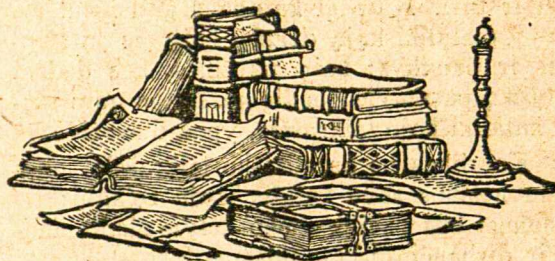
Katalikams reikia atbusti, skaitant atsidėjus katalikų raštus.

Taip darydami susilauks bedievių kritikos, pajuokimų, niekinimų, net persekiojimų, bet to neprivalėtų nusigąsti. Bažnyčia su savo uoliais ir susipratusiais veikiančiais katalikais sustabdė ne vieną baisią audrą, kuri grėšė nelaimėmis ir sunaikinimu visai žmonijai, sustabdytų ir šią.

Bažnyčia sunaikino pagonijos kruvinus persekiojimus. Ji sustabdė mokometanizmo plitimą; ji pergyveno politinių ir tikiybinių revoliucijų žiaurumus ir baisumus. Iš tų baisių, tų audrų padarytų griuvėsių, Bažnyčia laimingai kėlė žmoniją į laimę ir vedė ją į išganymą.

Lengvai tas darbas jai eitų, lengvai ji naują pagonizmą sustabdytų, jei visi katalikai skaitytų katalikiškus laikraščius, taip susiprastų, veiktų išvien su Bažnyčia ir nekeklakupščiuotų naujiems šių laikų materialistų-pagonių pastatytiems stabams.

Kun. V. Kulikauskas, M.I.C.

VI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

Mork. 8, 1-9.

ANUO metu: dideliai miniai draug su Jėzumi esant ir neturint ko valgyti, jis pasivadinęs mokytinius jiems tarė: Gaila man minios, nes štai jau tris dienas jie pasilieka prie manęs ir neturi ko valgyti.

Jei aš paleisiu juos į jų namus nevalgiusius, jie apalps kelyje, nes kaikurie iš jų yra atėję iš tolo. Jo mokytiniai jam atsakė: Iš kur galės kas nors imti čia tyruose duonos jiems pavalgydinti? Jis juos paklausė: Kiek turite duonos kepalų? Jie atsakė: Septynis. Tuomet jis liepė miniai atsisėsti ant žemės. Paėmęs septynis duonos kepalus, jis dėkojo, laužė ir davė savo mokytiniams išdėstyti, ir jie išdėstė ties minia. Jie turėjo taippat nedaug žuvelių; ir jas jis palaimino ir liepė išdėstyti. Jie valgė ir privalgė. Paskui jie dar pririnko, kas buvo likę trupinių, septynias pintines. Valgiusiųjų buvo apie keturis tūkstančius, ir jis juos paleido.

Lekcija

Rom. 6, 3-11.

BROLIAI: Ar jūs nežinote, kad mes visi, kurie esame krikštu artimiausiai suvienyti su Jėzumi Kristumi, krikštu dalyvaujame jo mirtyje?

Nes krikštu, kuriuo dalyvaujame mirtyje, mes esame draug su juo palaidoti, kad, kaip Kristus kėlėsi iš numirusių per Tėvo garbę, taip ir mes gyventumėm nauju gyvenimu. Nes jei mes suaugome su juo jo mirties panašumu, taippat būsime ir prisikėlime. Mes juk žinome, jog senasis mūsų žmogus yra draug prikaltas ant kryžiaus, kad būtų sunaikintas nuodėmingas kūnas ir kad mes daugiau nebevergautumėm nuodėmei. Nes, kas mirė, tas yra paliuosutas nuo nuodėmės. O jei mes numirėme su Kristumi, tai mes tikime, kad taippat draug su Kristumi būsime gyvi. Mes žinome, kad Kristus, atsikėlęs iš numirusių, jau nebemiršta; mirtis ant jo daugiau nebeviešpatauja. Nes, kad jis mirė dėl nuodėmės, tai mirė vieną kartą; kad gi yra gyvas, tai gyvas Dievui. Taip ir

jūs laikykite save mirusiais nuodėmei, gyvais gi Dievui vienybėje su mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi.

STEBŪKLINGAS DUONOS IR ŽUVELIŲ PADAUGINIMAS

Šv. Evangelija bažnytinių metų bėgyje du kartus primena mums stebūklingą žmonių papenėjimą. Šiuos stebūklinguosius įvykius, Kristaus padarytus, Bažnyčia skaito Gavėnios ketvirtą sekmadienį ir po Sekminių šeštą sekmadienį. Šie du duonos padauginimo atsitikimai yra du skirtingi Jėzaus padaryti stebūklai. Pirmąjį kartą Išganytojas penkiais duonos kepalais ir dviem žuvelėm papenėjo penkis tūkstančius vyrų, neskaitant moterų ir vaikų, ir pririnko dvyliką pintinių trupinių; o antrąjį kartą Jis septyniais duonos kepalais ir keliomis žuvelėmis papenėjo keturis tūkstančius vyrų, ir pririnko septynias trupinių pintines. Tas yra aiškus iš pačių apst. įvykių skirtingumas stebūklų, kuriuos Evangelistai apsaugo su įpatingomis aplinkybėmis, ir Išganytojas kreipia savo mokytinių dėmę, sakydamas: "Ar jūs neatsimenate, kuomet aš perlaužiau penkis duonos kepalus penkiems tūkstančiams, kiek pririnkote pilnų pintinių trupinių? Jie jam atsakė: Dvyliką. Ir kuomet septynis duonos kepalus keturiems tūkstančiams, kiek pririnkote pintinių trupinių? Jie jam tarė: Septynias! (Mork. 8, 19-20).

Motina Bažnyčia turėdama rimtą priežastį, taip tvarko, kad šie skirtingi stebūklai būtų skaitomi dviejuose sekmadieniuose. Gavėnios ketvirtame sekmadienyje, Bažnyčia kreipia mūsų atvdą į daug didesnę stebūklingą peną — į Velykinę Komuniją, o šeštame po Sekminių sekmadienyje, ji nurodo mums ateinančią rugpiūtę, kurioje duonos padauginimo stebūklas kas metai pasikarfoja.

Šiuose Išganytojo padarytuose stebūkluose glūdi didelis Dievo gerumas ir galybė. Jis matydamas minią, išalkusią ir nuvargusią, apimtas gailėstingumo, daro stebūklą, iš maža daro daug ir pasotina didelę žmonių minią. Jis mums yra dar daugiau gailėstingas ir daro didesnius stebūklus. Jis ateina Šv. Komunijoje pas mus, stiprindamas mūsų sielą. Jis laimina laukų derlių — maža pasėjus, daug gauname rugpiūtėje.

MALDOS APAŠTIAVIMAS ŠVENČIAUSIOJE JĖZAUS ŠIRDJYE

Broliškoji Meilė

Bendroji Liepos mėnesiui 1934 Intencija, kurią paskyrė Šventasis Tėvas Pijus XI.

“Vaikeliai mylėkitės kits kitą”

Meilės dorybė yra stipriausia, reikalingiausia ir ji amžinai tęsės, nes danguje šventieji ir angelai aukščiausiam laipsnyje myli Dievą ir vienas kitą. Meilės dorybė yra visų dorybių vainikas, nes ji jungia mus su Dievu. Meilė iššaukė Dievo Sūnų, Jėzų Kristų, iš dangaus grožybių į šią žemę vargti, kentėti ir mirti kryžiaus mirtimi. Meilė verčia mūsų brangiausiąjį Atpirkėją nuolatos būti su mumis Švenčiausiame Sakramente ir ateiti į mūsų širdį šv. Komunijoje.

Kristus užklaustas, koks įsakymas yra visų didžiausias, Jis atsakė: “Mylėsi Viešpatį Dievą visa tavo širdimi, o artimą, kaip patysai save.” Dievo meilė privalo būti visų didžiausia, o artimo meilė saikuojama mūsų pačių meile. Artimo meilė yra Dievo meilės praplėtimas, nes kas myli Dievą būtinai turi mylėti artimą — Dievo paveikslą. Dievas sako mums per pranašą: “Kas jus palies, palies mano akies lėliukę.” (Zach. II. 8.) Tas reiškia, kas jus skriaudžia, mane skriaudžia, kas jus myli, mane myli. Tarp Dievo ir artimo meilės yra tvirtiausias ryšis taip, kad šios dvi meilės viena be antros negali būti.

Tad artimo meilė mums parodo, ar mes tikrai ir teisingai mylime Dievą.

Mūsų dieviškasis Išganytojas griaudinga kalba ir iškilmingu atsisveikinimu su savo mokytiniais, tą naktį prieš savo kančią ir mirtį, kelyje į Getsemano daržą, nuoširdžiai ragino juos mylėti vienas kitą. Mūsų Atpirkėjas norėjo, kad mes broliškos meilės ir vienybės įsakymą sąžinėt ir širdin gerai įsidėtume. Jis sako: “Tai mano įsakymas, kad mylėtumėte kits kitą, kaip aš jus mylėjau” (Jon. XV. 12). Jis, taipgi, maldavo savo Dangiškąjį Tėvą savo mokytiniais ir tiems, kurie per jų žodį įtikės į Jį vienybės ir ramybės, “kad visi būtų viena, kaip Tu, Tėve, esi manyje ir aš tavyje, kad ir jie būtų mumyse viena. Aš juose ir Tu manyje, kad jie būtų tobuloje vienybėje, kad pasaulis pažintų, jogei Tu esi mane siuntęs ir mylėjai juos taip, kaip ir mane mylėjai” (Jon. XVII. 21, 23).

Broliškosios meilės yra seserys vienybės ir ramybės. Broliška vienybė ir Dievuje ramybė yra mūsų liglaikinis ir amžinosios laimės pamatas. “Palaiminti ramybę darantieji, nes jie Dievo sūnumis bus vadinami.”

Kristus duodamas artimo meilės saviems įsakymą, nurodė jiems, kad tuomi visi pažins juos esant Jojo mokytiniais. Ir pirmieji Jo sekėjai labai sąžiningai vykdė meilės dorybę, jų kaimynai pagonyms stebėdamiesi šaukė, štai, “kaip krikščionys kits kitą myli.” Jie mylėjosi kits kitą ne tik žodžiais, bet ir darbais ir tiesa. Meilė prasideda širdyje, apsireiškia žodžiuose, gyvena darbuose ir tiesoje. Širdis yra mūsų jausmų centras. Meilei atsiradus širdyje, privalo būti išreikšta žodžiais ir elgesiu, ypač tobulinama ir vykdoma gerais darbais. Mes privalome mylėti kits kitą, atsimindami, kad mes esame visi vieno dangiškojo Tėvo vaikai, visi vienos didelės šeimos nariai ir Dievuje broliai bei seserys.

Šv. Povilas Apaštalas taip aprašo tikrąją, broliškąją artimo meilę: “Meilė yra kantri, maloninga. Meilė nepavydi, nesielgia sau-

valingai, nesipučia. Ji yra nesididžiuojanti, neieško, kas jos yra, nesusierzina, neįtaria piktybe, nesidžiaugia neteisybe, džiaugiasi gi tiesa; visa nukenčia, visa tiki, visako viliasi, visa pakelia" (I Kor. 13, 4-7). Tokia meile, lyg kad iškilmingais rūbais, liepia Apaštalas apsirėdyti, sakydamas: "Apsivilkite jus, kaip Dievo išrinktieji, šventieji ir mylimieji, širdingų gailestingumu, maloningumu, nuolankumu, kuklumu ir kantrumu; pakęskite vieni kitus ir kits kitam atleiskite. Kaip Viešpats atleido jums, taip ir jūs. Bet visų pirma turėkite meilę, kuri yra tobulumo ryšys" (Kol. 3, 12-14).

Šv. Jonas Apaštalas mums savo laiške įrodinėja būtiną Dievo ir artimo meilės reikalingumą. Mes privalome mylėti Dievą, nes Jis pirmas mus mylėjo ir siuntė savo viengimį Sūnų į pasaulį kaip permaldavimą už mūsų nuodėmes, ir kad mes būtume per Jį gyvi. Jis rašo: "Mylimiausiasieji, jei Dievas taip mylėjo mus, ir mes turime mylėti vienas kitą... Jei mylime vieni kitus, Dievas pasilieka mumyse, ir Jo meilė yra mumyse tobulai... Jei kas sakytų: Aš myliu Dievą, ir nekęstų savo brolio, tas melagis. Nes kas nemyli savo brolio, kurį mato, kaip jis gali mylėti Dievą, kurio nemato? Tą įsakymą mes turime iš Dievo, kad kas myli Dievą, mylėtų ir savo brolių" (I Jon. IV. 11, 12, 20, 21).

Taigi, jeigu norime būti Kristaus mokytiniai ir atsiekti amžiną laimę privalome užlaikyti ir vykinti visudidžiausiąjį Dievo meilės įsakymą, ir šiam panašų "mylėsi savo artimą, kaip patsai save." Mylėkime kits kitą broliška meile, sekdami, kiek mes išgalim, mūsų brangiausiąjį Atpirkėją, kurs maldavo savo dangiškąjį Tėvą atleidimo tiems, kurie Jį kankino ir prikėlė prie kryžiaus.

ŠV. MARIJA MAGDALENA

Liepos mėnesiui Globėja

Marija Magdalena buvo šv. Mortos ir Lozorius sesuo, kuriai V. Dievas parodė didelį gailestingumą. Atlyginimui už jos gerą valią, Jėzus atleidęs jai nuodėmes, iškėlė ją iki aukščiausiojo šventybės laipsnio ir priza dėjo, kad jos atsivertimo istorinis įvykis bus minimas visais laikais po visą pasaulį. Ją vadino Magdalena, kadangi jos kilimo vieta,

prie Genezareto ežero kaimas vadinosi Magdala.

Jos didelis ir pavyzdingas parizėjaus Simono namuose nusizėminimas labai daug mus pamokina. Jos gausios ašaros išlietos ant Išganytojo kojų, jųjų savo gražiais plaukais šluostymas ir brangiųjų tepalu tepimas buvo išreiškimas jos gilaus gailesčio. Gavus nuodėmių atleidimą, niekuomet ji daugiau į jas nebegrižo. Apturėjęs Išganytojo mielaširdystės malonę, rūpinosi per visą savo gyvenimą būti Jam dėkinga ir savo karšta meile atsilyginti.

Ji yra sektinas atgailos pavyzdys. Ji graudžiai verkė veizėdama į savo Atpirkėją, prikaltą prie kryžiaus ir už jos ir visos žmonijos nuodėmes merdėjantį bei mirštantį. Ji, taip pat, turėjo dangiškos laimės džiaugsmą, kada Išganytojas Velykų rytą iš karsto garbingai atsikėlęs jai apsiereiškė ir siuntė ją su linksma žinia pas Jo mokytinius.

Maldos Apaštalavimo Skleidimas

Liepos mėn. 1934.

Brangieji Apaštalavimo Skleidėjai:

Labai tas pritinka, kad mėnuo pašvęstas Brangiausiąjam Jėzaus Kraujui tuojaus seka mėnesį paaukotą Švenčiausiajam Jo Širdžiai, nes yra visai pilnas ir artimas šių dviejų pamaldumų bendravimas. Mūsų dieviškojo Atpirkėjo žmogiškojo gyvenimo bėgyje kiekvienas Jo Brangiausiojo Kraujo lašas perėjo nesuskaitomai per Jo Švenčiausiąją Širdį. Mes garbiname Švenčiausiąją Širdį kaip meilės reiškinį, kuri privertė Dievo Sūnų tapti Žmogumi ir mirti mūsų išganymui. Mes garbiname, taip pat, Brangiausiąjį Kraują, kuris buvo mūsų atpirkimo kaina, pralėtas iki paskutiniam ant Kryžiaus lašui.

Todel, liepos mėnesyje, mūsų gerb. Skleidėjų uolumas ir ištikimybė savo pareigai neturi sumažėti, bet privalo kariauti prieš pagundą, traukiančią į vasaros atostogų poilsį. Iš tikrųjų, reikėtų su didesne energija ir pastangomis darbuotis, kad nepražudžius viso meto pelnytų vaisių. Tiems Skleidėjams ir Bendradarbiams, kuriems yra reikalas išvažiuoti iš namų ilgesniam laikui, ir nedalyvau-

ti savo kuopelės mėnesiniame susirinkime, jie privalo lapelius išdalinti iš anksto ir parūpinti kitus asmenis, kurie galėtų juos atstovauti susirinkime, kad būtų išpildyta šioji svarbioji pareiga.

Mūsų uolieji Skleidėjai, be abejo, suras įvairias priemones, kuriomis ir patys naudosis ir kitus paragins vasaros atostogų metu, ar tai esant namie, ar kitur išvažiuavus, ištikimai kiekvieną sekmadienį ir šventadienį išklaudyti šv. Mišių, nes atsitaiko išvažiuavę svetur, daug randa kliūčių trugdančių išpildyti šią savo griežtą priedermę — dalyvauti šv. Mišių aukoje. Mūsų Bendradarbiai taipgi turi būt raginami dažniau šį mėnesį priimti šv. Komuniją, nes atostogų laikotarpyje daugiau yra ir kūnui ir sielai pavojų. Atostogų laikotarpyje, žmogų ieškančių pasilinkšminimų, labiau užpuldinėja pagundos ir daugiau atsiranda progų įkristi į nuodėmę, todėl šiuo laiku, ypač reik štopčiau budėti, karščiau melstis, kad V. Dievas užlaikytų savo malonėje.

Antras uolumo būdas yra atviras mūsų Skleidėjams, stengtis įkalbinėti tėvus leisti savo vaikelius ateinančių rudenį į katalikišką mokyklą. Tėvai privalo suprasti, jie yra atsakomingi Dievui, jeigu jie be rimtos priežasties įstato savo vaikelius į didelį bedieviško auklėjimo pavojų. Mes katalikai, daugumoje, turime savasias, katalikiškas, parapijines mokyklas, kuriose jūsų vaikelius gražiai moko ir auklėja gerai išsilavinusios mokytojos arba mokytojai, jums tereikia pasirūpinti, kad jie jas uoliai lankytų. Taip pat, turime ir aukštesniasias ir aukštiasias mokyklas, kuriose jūsų vaikeliai pagal savo išgalės, gabumų, ir pašaukimo gali rasti sau tinkamą išsilavinimą.

Mes, gerb. Skleidėjai ir Bendradarbiai, prašome jūsų stoti į pagelbą vyskupams, kunigams ir katalikiškoms organizacijoms prieš nepadorius judamuosius paveikslus, kurie daug padaro dorai ir tikybai žalos. Šis mūsų vadų veikimas reikalauja nuoširdžios paramos visų tų, kuriems rūpi sielų išganymas ir žmonijos gerovė. Taigi, Maldos Apaštalavimo Skleidėjai ir Bendradarbiai jungsis prie šio kilnaus veikimo ir prisidės savo sandarbininkavimu, kad sustabdžius tvirkinimą ir skleisti visur dorinimą.

Uolieji Skleidėjai ir Bendradarbiai ras gerų progų pagelbėti mums padauginti savitraščio "Kristaus Karaliaus Laivas" skaičių ir prisidės išplatinimui prie Švenčiausios Širdies pamaldumo. Išeidamas iš namų pasiimk kelis "Laivus," parodyk juos kitiems, paragink paimti į rankas ir pasiskaityti. Pamatysi, kaip nejučiomis įgysi naujų skaitytojų ir užsirašytojų ir tapsi naudingiu įrankiu vesti naujas sielas garbinti ir mylėti Švenčiausiąją Širdį.

SPECIALĖ MISIJŲ INTENCIJA:

Indijos aboriginesų ir neliečiamųjų atsivertimas.

Kun. J. Mačiulionis, M.I.C.

Du pavojai lietuviams Amerikoje

Žiūrint į Lietuvių gyvenimą Amerikoje, galime matyti du pavojus lietuviams čia Amerikoje. Tie du pavojai tai nutolimas nuo tautos ir nuo tikėjimo. Randasi labai daug lietuvių, kurie serga tautine liga ir prie tautos darbų nieko neprisideda. Randasi taip pat daug žmonių, kurie gal šioki toki nuduoda patrijotai, bet yra nutolę nuo tikėjimo. Šios dvi kryptys vis daugiau ir daugiau pasireiškia Amerikos lietuvių gyvenime.

Tautai pavojus

Kai kurie tikrina, kad Amerikoje gyvenimas nereikalauja kitokio patrijotizmo kaip vien tik mylėti Ameriką. Bet tik vaikas gali taip pasakyti. Amerika yra formavimosi studijoje ir jos tinkamesnis susiformavimas kaip tik reikalauja, kad iš visų tautų žmonės įneštų į Ameriką savo gražiausias ypatybes. Būt to negali tauta įnešti į Amerikos gyvenimą, jeigu ji nesirūpina išlaikyti savo tautos grožį. Amerika turi geresnę progą žengimo pirmyn negu kitos tautos, kadangi kiekviena tauta turi daug ko įnešti į Amerikos gyvenimą. Tai užims dar šimtmečius pakol Amerika galės pasakyti, kad ji jau užbaigė savo kurimosi darbą.

Taigi tie, kurie sako, kad lietuviams Amerikoje nesvarbu išlaikyti savo tautybę nusi-

kalsta ir prieš Lietuvą ir prieš Amerikos progresą.

Tikėjimui pavojus

Nusikaltimas prieš tautą yra mažesnis negu nusikaltimas prieš tikėjimą. O visgi randasi daug lietuvių, kurie pradeda išsižadėti katalikų tikėjimo. Taigi šis pavojus yra bėgalo svarbus ir jį būtina reikia pašalinti.

Amerika kaip Amerika yra nė katalikiška nei anti-katalikiška. Ji yra tokia kokia padaro ją visos Amerikoje gyvenančios tautos. Amerikos religijos likime lietuviai kaip tik gali sulaukti svarbią rolę ir prisidėti pagelbėti Amerikai išvengt bolševizmo, socializmo ir visokios kitokios netikybės.

Amerikos tikėjimo atmosfera nėra gera. Čionai siaučia koki gaivalai ir blogai veikia ir į sveikiausias katalikiškas tautas. Tie visi blogumai veikia smarkiai ir į lietuvių tautą. Gal būt dėl to, kad lietuviai pakol kas mažiau turime supratimo apie Amerikos tikybinį gyvenimą. Taigi čia susidaro rimtas pavojus lietuviams Amerikoje ir tad kova prieš šį pavojų būtina. Be kovos nebus pergalės.

Kas darytina

Kitos tautos kaip prancūzai, vokiečiai, lenkai ir t. t. koncentruoja savo veikimą. Jie ne vien tik turi didžiules parapijas, prie jų pradines mokyklas ir aukštesniasias, bet taip pat jie koncentruojasi ir užima miestus. O tų miestų ar tai prancūzų, ar vokiečių ar lenkų Amerikoje bėgalo turime daug.

Dalimi ir lietuviai esame pasekę šitą koncentravimo režymą, bet ne iki tam aukštam laipsniui kaip randame pas kitataučius. Pas lietuvius jau vis pasireiškia pakrikimas, tarp svetimtaučių įsimašymas. To nedaleiskim. Grįžkim prie didesnio susikoncentravimo. Jeigu negalime sudaryti miestų išimtinai lietuvių, tai bent laikykimėsi savo lietuvių parapijose ir nuoširdžiai prisidėkime prie kiekvieno parapijos darbo ir veikimo.

Rūpinkimės namelius įsigyti ko-archiausiai savo lietuvių bažnytėlės. Susispauskime tarp savęs, kad mūsų kaimynai nebūtų svetimtaučiai, bet lietuviai.

Būkime Tikėjimo karžygiai

Jeigu katalikiškos tautos kovos už Dievo joms duotas teises, Amerikoje anksčiau ar vėliau susilauks Katalikai pergalės. Šiandie 2 milijonai vaikučių lanko pradines parapijines mokyklas ir pusė milijono aukštesniasias. Jeigu ištvermingai mes šitokiu būdu kovosime galime tikėtis, kad neviena tik danguje rasime atlyginimą, bet ir šiame pasauly susilauksime pergalės. Kaip būtų gera, kad nereikėtų tų 30 milijonų dolerių surankioti palaikymui savo katalikiškų mokyklų Amerikoje.

Bet savo karžygiškio nusistatymo neišsižadėkime. Jeigu reikėtų mes ir iki 50 milijonų dolerių noriai suaukokime bile tik Amerika galų gale liktų katalikiška tauta.

Kovos metu nelaikas ieškoti patogumų, bet ruoštis vis dar į smarkesnę mūšį. Taigi ir mums lietuviams Amerikos gyvenimo reikalai sakyte sako: "Daugiau drąsos, daugiau pasiryžimo, daugiau noro nugalėti tautos ir tikėjimo priešus." Tauta ir tikėjimas mus šaukia į kovą su jų dviem galingais priešais: betautybė ir bereligybė.

Kun. C. L. O'Donnell — Notre Dame Universiteto prezidentas, pedagogas, gilius mokslininkas, literatas, pamokslininkas, radio kalbėtojas — mirė. Jo mirtis žymus nuostolis Amerikos Katalikijai ir bendrai Bažnyčiai. Jis yra buvęs Šventojo Kryžiaus Kongregacijos provinciolu, ir buvo Italijos karaliaus (Viktoro apdovanotas Italijos Karūnos Ordenu. Užuojautos telegramas atsiuntė Šventasis Tėvas, Prezidentas Roosevelt ir šimtai kitų iš visų pasaulio kraštų. Universiteto studentams ir alumniciams — kurių jis buvo labai mylimas — didelis smūgis. Jis mirė Akto Dienoje.

Šių laikų labiausiai pragarsėjęs pedagogas, D-ras Foerster, nors pats nekatalikas, užtvirtina ir pagiria Katalikų Bažnyčios mokslo metodus, ir pažymi, kad Ji viena turi geriausią ir sekmiągiausią būdą kartu išlavinti protą, sielą ir kūną. Kitos mokslo sistemos ar tai per daug pabrėžia proto, ar kūno lavinimą, ar stačiai mokina kenksmingų pažiūrų gyvenimą. Lietuvos rašytoja Marija Pečkauskaitė yra išvertusi lietuvių kalbon keleta Dr-o Foersterio pedagogikos veikalų.

Švenč. Panos Marijos Aplankymas

Angelas Gabriėlis atlikęs apreiškimo pasiuntinybę, grįžo į dangų, pas Dievą. Marija padėkojo Dievui už tą vienintėlę palaimą ir širdimi pilna džiaugsmo giliai užsimastė ling įsikūnijimo paslapties, įvykusios jos yščiujė. Troškimas patarnauti savo giminaitei, kurios būsimąją motinystę Ji sužinojo per angelą, vis didėjo Jos meilingoje širdyje. Marija prašė Šv. Juozapo išreikšti savo nuomonę keliauti į Hebroną aplankyti ilgesniam laikui savo gminaitę, Šv. Elzbietą. Šv. Juozapas visuomet buvo prisirengęs sutikti su jos noru ir laikė sau didelę garbę jai patarnauti. Jis irgi atsiminė, kad Šv. Elzbietos vyras, Kunigas Zakarijas, buvo vienas iš jojo mylimiausiųjų draugų, kuris išrinko Šv. Juozapą būti Marijos sužeidotiniu. Šv. Juozapas jautėsi jam dėkingas, ir džiaugėsi turėti progos vėl išreikšti jam savo dėkingumą.

Tais laikais keliavimas buvo nepatogus, nes tada nebuvo nė traukinių nė automobilių. Paprastai žmonės pėkščiomis keliavo arba raiti jojo ant asilų. Dabar, tolimas nuo Nazareto į Hebroną yra beveik devynios my-

lios oru, arba pėkščiomis septynių dienų kelionė.

Švenčiausioji Panelė Marija ir Šv. Juozapas padarė reikalingus prisirengimus, pradėjo savo kelionę į Hebroną. Jie savo kelionę atliko raiti ant asilo ir pėsti. Jie vengė visus nereikalingus atidėliojimus ir skubinosi pasiekti jų paskirtąją vietą: "Tomis dienomis Marija, atsikėlus, išėjo skubiai į kalnus į Judo miestą." (Luk. I, 39). Šv. Juozapas buvo Josios globėjas, aprūpintojas, ir šventas draugas šioje kelionėje. Jų paskalbėjimas buvo dieybaimingas. Artimo meilės skatinami drąsiai ir ištvermingai jie keliavo. Tai buvo meilė, kuri ragino juodu keliauti toliau. "Meilė yra kantri, maloninga. Meilė nepavydi, nesielgia sauvalingai, nesipučia. Ji yra nesididžiuojanti, nieieško, kas jos yra, nesusierzina, neįtaria piktume, nesidžiaugia neteisybe, džiaugiasi gi tiesa: visa nukenčia, visa tiki, visko viliasi, visa pakelia." (I Kor. XIII, 4-7)

Po keliato dienų jie pasiekė Hebrono miestą ir atėjo į Zakarijo namus. Kuomet

Šv. Juozapas prie asilo darbavosi, jį šeriant ir nuimant nuo juo naštelę, kurioje buvo keli daiktai, kuriuos jie buvo atsivežę, Švenčiausioji Panelė Marija tuojau įėjo į Zakarijo namus ir pasveikino Elzbieta. Ir atsitiko, kad kaip tik Elzbieta išgirdo Marijos pasveikinimą, kūdikis linksmai šokterėjo jos įsčioje, ir Elzbieta pasidarė pilna Šventosios Dvasios. Ji sušuko dideliu balsu ir tarė: "Pagirta tu tarp moterų ir pagirtas tavo iščios vaisius." Ir iš kur man tai, kad mano Viešpaties Motina ateina pas mane? Nes štai, kaip tik tavo pasveikinimo balsas pasiekė mano ausis, šokterėjo iš džiaugsmo kūdikėlis mano įsčioje. Palaiminta tu, kuri įtikėjai, nes tai, kas Viešpaties tau pasakyta, įvyks." (Luk. I, 40-45).

Ši aplankymo malonė buvo Jėzaus Kristaus pirmtakūno pašventinimas. Jojo siela tapo apvalyta nuo pirmgimės nuodėmės sutepimo. Švenč. Panos Marijos esantis įsčioje vaikelis Jėzus jį apvalė ir suteikė jam pašvenčiamąją malonę. Kita tiesoginė malonė buvo Šventosios Dvasios atėjimas ir apšvietimas, kad ji suprato reikalą, jog Švenčiausioji Panelė yra jos Viešpaties Motina ir jos Viešpats yra arti jos. Ji džiaugėsi Marijos garbe ir dalykais, kurie dangaus ir žemės Viešpaties jai buvo pasakyti. Tačiau Marija ištarė tuos garbingus žodžius:

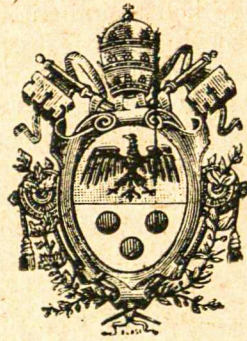
"Mano siela garbina Viešpatį, ir mano dvasia džiaugiasi Dievuje, mano Išganytojuje. Nes jis pažvelgė į savo tarnaitės žemumą. Štai, nuo dabar visos giminės vadins mane palaiminta. Nes didžiųjų dalykų padarė man (Galingasis, kurio vardas šventas. Jo gailėstingumas nuo giminės į giminę tiems, kurie Jo bijo. Jis parodė savo paties galybę, išskleidė tuos, kurie puikūs savo širdies mintyje. Jis numetė nuo sosto galiūnus ir išaukštino žemuosius. Alkstančius jis pripildė gerybių, o turtuolius paleido tuščius. Jis pakėlė savo tarną Izraelį, atsimindamas savo gailėstingumą, taip kaip buvo kalbėjęs mūsų tėvams, Abraomui ir jo ainijai per amžius." (Luk. I, 46-55)

Šv. Juozapas pasisvečiavęs Zakarijo ir Elzbietos namuose kelias dienas, grįžo į Nazaretą, kur jis norėjo toliau tęsti savo užsiėmimą ir, mieliai laukti Švenč. Panos Marijos pagrižimo.

Tuo tarpu, Švenč. Marija padėjo savo giminaitėi ir su ja kalbėjosi apie dalykus, kurie buvo Dievui mielūs. Zakarijas negalėjo kalbėti ir turėjo išreikšti savo mintis raštu. Jis buvo neįtikėjęs į angelo žodžius, kad jojo žmona turės vaikelį, kadangi jis ir ji buvo seni. Jis turėjo pasilikti nebylys iki kūdikio užgimimui. Vienok, jis labai džiaugėsi Švenč. Panos Marijos apsilankymu ir žinojumi Ją esant Dievo Motina. Dabar jis suprato ką angelas norėjo jam pasakyti, kad jo sūnius, kuris gims, bus pilnas Šventosios Dvasios; jis pargražins daug Izraelio vaikų į Viešpatį jų Dievą. Jis eis pirmo jo su Elijo dvasia ir galybe." (Luk. I, 15-17). Švenč. Panos Marijos pasilikimas buvo pamaldumo, malonės, vilties ir šventumo šaltinis jiems visiems. Tas įtikino juos, jog Dievas buvo su jais. Kaip šešėlis, tas laikas praslinko ir Jos lankymas jau baigėsi. Ji buvo suteikusi pagalbos daugeliui, tačiau ypač josios vyresniajai giminaitėi Elzbietai.

"Marija pasiliko su ja apie tris mėnesius, paskui Ji pagrižo į savo namus." (Luk. I, 56). Kaip tai jų buvo sutvarkyta, Šv. Juozapas Mariją pasitiko josios kelionėje namon. Abu linksminos pasimatę ir džiaugėsi, kad vėl sykiu gali gyventi toje skaisčioje Dievo meilėje tame mažame Nazareto namelyje.

Vienok buvo vienas dalykas, kuris ardė Šv. Juozapo linksmybę. Jis labai buvo susirūpinęs ir jis negalėjo prašalinti tos minties, kuri jam ardė ramybę. Paklausti mylimąją Švenč. Panelę jam viską išdėstyti, galėtų ją įžeisti ir suteikti nemalonumą. Šv. Juozapas meldė Dievo šviesos. Švenč. Panos Marijos būsimoji motinystė buvo jojo nerimasties priežastimi. Iki tam laikui Šv. Juozapas buvo nežinojęs apie angelo Marijai apreiškimą. Tačiau jis žinojo, kad ji yra skaisčiausioji siela ant šios žemės ir ištikimiausioji Dievo tarnaitė. Josios motinystės ženklai buvo aiškiai matomi. Jis vėl karštai meldė Dievo šviesos. "Viešpaties angelas pasirodė jam sapne ir tarė: Dovydo sūnau, Juozapai, nebijok priimti savo žmonos Marijos, nes kas joje gimė, yra iš Šventosios Dvasios; ji pagimdys sūnų, tu gi praminsi jį vardu Jėzus, nes jis išgelbės savo tautą nuo jų nuodėmių." (Mato 1, 20-21). Šv.

Šventieji Apaštalai Petras ir Povilas

Birželio 29 d., SŠ. Apaštalų Petro ir Povilo pripuola šventė. Apaštalai Petras ir Povilas, kaip ir kiti šventieji Kristaus uolūs sekėjai, turėjo visas krikščioniškas dorybes atspautas savo širdyje, ypač gyvo, nepajudinamo tikėjimo ir kaštos, pasiaukojančios meilės dorybes. Šv. Petras, kuomet tik reikalas atsitikdavo, tvirtai be jokio svyravimo, visus kitus Kristaus mokytinius užstodamas, Jojo dievybę viešai išpažindavo. Pas Šv. Petrą, matosi, per visą jo gyvenimą, gyvas tikėjimas įstabiu būdu švietė, o pas Šv. Povilą kašta Jėzaus meilė visuomet apsireikšdavo. Šv. Petro giliai išsiskūnijęs tikėjimas buvo pamatas, iš kurio augo visos kitos dorybės, o Šv. Povilo visų dorybių buvo pamatas dėkinga, karšta, pasiaukojanti ir nenuilstančiai veikli Išganytojo meilė — Kristus jam viskas.

Juozapas atkreipė atydą į angelo persergėjimą ir dėkojo Dievui už šį suraminantį pranešimą. Kaip tik įsikūnijimo paslaptis buvo Šv. Juozapui apreikšta, jo gi pagarba Švenč. Panelei Marijai vis didėjo. Jojo protas buvo nuramintas, jo širdis gi užsidegė skaisčiausia meile ir pagarba jai, ir jojo siela linksminosi, nes jis žinojo, kad Jėzus, Išganytojas arti jo. Marija ir Juozapas tikėjimo šviesoje garbino Jėzų ir laukė dienos, kurioje jų akys galės veizėti į Jį ir kuomet jie galės jam tarnauti visuose jųjų rankų darbuose. Kokia tai meilė viešpatavo tame mažame Nazareto namelyje, iš tikrųjų jie garbino Dievą prakilniausiu būdu ir ką tik jie darė, tai buvo daroma dėl Dievo meilės.

Išvertė V. P. Gražulis.

Šv. Petras gimė Betsaidos miestelyje prie Genezareto ežero. Jo tikras ir originalis vardas buvo Simonas. Jo tėvo vardas buvo Jonas. Simonas apsigyveno nuosavuose namuose, Kaparnaumo miestelyje, prie Genezareto ežero, išgyjęs savo laivelį, jame žuvis gaudė. Jis buvo vedęs, turėjo vaikų, ir pagal padaviną jo moteris mirė kankinių mirtimi. Simonas buvo patrauktas, kaip ir kiti žydai, klausytis iškalbingų Šv. Jono Krikštytojo pamokslų, skelbiančių daryti atgailą prie Jordano upės, ir Jonui nurodžius Jėzų, „Štai Dievo Avinėlis,“ Simono brolis Andriejus ir kitas mokytinis pasekė Išganytoją į Jo gyvenamąją vietą ir visą dieną su Juo išbuvo.

Vėliau Andriejui suėjus savo brolių Simoną ir jam pasakius, „Mes atradome Mesiją,“ ir jį atvedus pas Jėzų, Kurs pažvelgęs į jį tarė: „Tu esi Jonos sūnus Simonas; tu vadinsies Kėfas, tai reiškia Petras-Uola.“ Pirmame susitikime su Simonu, Išganytojas sako, kad jo vardas bus pakeistas Petro vardu. Tas buvo įrodymas, kad Išganytojas turi ypatingą nuožiūrą į Simoną. Po kiek laiko, gal būt, Kristui išrinkus dvyliką savo Apaštalų, Jis aktualiai davė Simonui Petro vardą ir šiuo vardu jis buvo vadinamas. Po pirmo susitikimo su Išganytoju, Petras ir kiti mokytiniai ne kurį laiką pasiliko su Juo, čalyvaudami Kanos Galilėjoj vestuvėse, keliaudami per Judėją, Jeruzalę ir per Samariją vėl grįžo į Galilėją. Čia Šv. Petras vėl užsiėmė žvejone, bet tuojaus gavo aiškų Išganytojo pašaukimą būti Jo nuolatiniu ir pa-

stoviu mokytinių. ŠS. Petrą ir Andriejų Jėzui pavadinus: "Eikite, paskui mane; aš padarysiu, kad judu būtumete žmonių žvėjai." (Mat. IV. 18-22). Ta pačia proga buvo pašaukti Zebediejaus sūnūs Jokūbas ir Jonas. Jie tuojaus palikę tinklus, sekė Jį, ir visuomet su Juo artimybėje gyveno. Jėzui pasakius nuo kalno pamokslą ir išgydžius šimtininko Kaparnaume sūnų, Jis atėjo į Petro namus ir išgydė jo uošvę gulinią ir drugio krečiamą. Kiek vėliau Kristus išsirinko Savo dvyliką Apaštalų kaip nuolatinius bendradarbius skelbti Dievo Karalystę.

Tarp dvylikos Apaštalų, Šv. Petras tuojuo buvo atžymėtas. Jis prie dieviškojo Mokytojo didžiausia ištikimybė, tikėjimo tvirtumu, ir išvidine meile prisiplakė. Jis buvo pilnas uolumo ir entuziazmo, skubus žodžiuose ir veikime, lengvai pasiduodąs išorinei įtakai ir baimei kėblumuose. Juo Apaštalai daugiau pasižymėjo Dievo Karalystės platinime, juo Šv. Petras labiau pasirodo tarp jų kaip pirmutinis. Dvylikos Apaštalų suraše, jų iškilmingas pašaukimas į Apaštalus, Šv. Petras visuomet stovi pirmoje vietoje ir jo vardas Petras, Paties Kristaus duotas, ypatingai pažymimas. Įvairiuose atsitikimuose Šv. Petras kalba visų Apaštalų vardu. Kristus kalba į visus Apaštalus, Šv. Petras atsako jų vardu. Dažnai Išganytojas specialiai kreipdavosi į Šv. Petrą.

Kristui apreiškus paslaptį, kad Jis duos valgyti savo Kūną ir gerti savo Kraują, daugelis Jo mokytinių paliko Jį, tada Jis klausė dvylikos Apaštalų, ar ir jie nori nuo Jo atsitraukti; Šv. Petras tuojuo atsako: "Viešpatie, pas ką mes eisime? Tu turi amžinojo gyvenimo žodžius. Mes įtikėjome ir žinome, kad tu Kristus, Dievo Sūnus" (Jon. VI, 69-70). Patsai Kristus pripažįsta Šv. Petru pirmenybę ir tarp Apaštalų pirmąją vietą, ir atžymi jį įvairiuose atsitikimuose. Petras, Jokūbas ir Jonas buvo su Jėzumi ypatingai specialiuose įvykiuose — prikėlimo iš mirusiųjų Jajiro dukrelės, Kristaus atsimainyme ir Kristaus merdėjime. Išganytojas įėjęs Šv. Petro laivelį minią mokino, Jis vaikščiodamas ant vandens, pavadino ir Šv. Petrą atėti vandeniui pas Jį, Jis pasiuntė Šv. Petrą į ežerą pagauti žuvį ir iš jos nasrų išimti sta-

terą, ir užmokėti kaipo duoklę už Kristų ir save. (Mat. XVII, 24-26).

Išganytojas bemokindamas žmones ir stebūklais tvirtindamas savo dieviškąją pasiuntinybę, atėjo į Pilypo Kesarijos apylinkes ir klausė savo mokytinių, tardamas: "Ką žmonės sako esant žmogaus Sūnų?" Jie gi atsakė: "Vieni sako, kad Jis Jonas Krikštytojas, kiti kad Elijas, o kiti kad Jeremijas, ar vienas pranašų." Jėzus jiems tarė: "Jūs gi ką sakote mane esant?" Atsakydamas Simonas Petras tarė: "Tu Kristus, gyvojo Dievo Sūnus." Atsakydamas gi Jėzus jam tarė: "Palaimintas esi, Jonas sūnau Simonai, nes ne kūnas ir kraujas tai tau apreiškė, bet mano Tėvas, Kurs yra danguje. Ir aš tau sakau: tu Petras (Uola), ir ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią, ir pragaro vartai jos nenugalės. Tau aš duosiu dangaus karalystės raktus; ką tu suriši žemėje, bus surišta ir danguje, ir ką tu atriši žemėje, bus atrišta ir danguje." Tuomet Jis liepė savo mokytiniams niekam nesakyti, kad Jis Kristus (Mat. XVI, 13-20).

Išganytojo Simonui duotas vardas Petras-Uola, yra aišku, kad Jis norėjo padaryti Petrą visos tikinčiųjų Draugijos Galva-Vadu, kad Kristaus Karalija pastatyta ant šios Uolos-Petro būtų nenugalima, kad dvasinė tikinčiųjų vadovybė būtų atiduota į Šv. Petro rankas, kaipo specialaus Kristaus Atstovo. Šv. Petro valdžios galybė, dar labiau paaiškėja, kada prisimename Kristaus suteiktą jam galią surišti ir atrišti. Taip pat aišku, kad Šv. Petro pozicija tarp Apaštalų ir visų tikinčiųjų Dievo Karalijos-Kristaus Bažnyčios buvo pamatas. Kristus asmeniai Šv. Petrą išaukštino, padarydamas jį Apaštalų ir tikinčiųjų Vadu. Šitas pamatas, Paties Įkurėjo padėtas, ant kurio, stovi Jo Įkurtoji Draugija-Bažnyčia, Šv. Dvasios vedama, tęsės iki pasaulio pabaigai, pirmininkaujant Romos Bažnyčiai ir jos vyskūpams-popežiams.

Velykų rytą, moterys pačios pirmutinės atvykę, rado karstą tuščią, jos gavo specialę nuo angelo žinią pranešti Petru, kad Kristus yra gyvas, kėlės. Ir tik iš Apaštalų Petru vienam, pirmą dieną po savo atsikėlimo Kristus pasirodė (Luk. XXIV, 34). Bet visų svarbiausia, kada Jėzus apsiereiškė prie Genezareto ežero ir atnaujino Šv. Petru duotą

TĒVAI MARIJONAI IR JŪ RĒMĒJAI

IŠ MARIJONŪ GERADARIŪ LAIŠKŪ

SCRANTON, Pa. — Prisiunēiu jums aukā \$32.00 neturtingiem klerikams, ir jei galima, norēčiau kad būtu Šv. Mišios laikomos kiekvienu ciena Birželio mēnesio prie Saldžiausios Jēzusa Širdies.

Ona Sligienē.

CICERO, Ill. — Sveikinu Tēvus Marijonus su Jubilējumi ir siunēiu \$3.00 aukos.

G. Jaskumas.

SHENANDOAH HTS., Pa. — Sveikinu Tēvelius su Jubilējumi ir prisiunēiu \$3.00 aukos ir už bilietus. Lai Dievas laimina jus visus visuose jūsu darbuose.

Ona Rutkauskienē.

MARIJONŪ RĒMĒJŪ AUKOS:

Worcester, Mass.	100.00
Jonas ir Marijona Puodžiūnas,	
O. Kalmauskaitē, Kingston, Pa.	50.00
N. N. Aušros Vartu par., Garbės.	10.00
L. ir P. Čepuliai, Rockford, Ill.	3.00
M. Baračinskienē, Kenosha, Wis.	3.00
Marijona Savaitē, Chicago, Ill.	3.00
Ag. Baškiēnē, Worcester, Mass.	3.00
Ona Usēnē, Chicago, Ill.	3.00
O. Markienē, Kenosha, Wis.	3.00
K. Masevičienē, Chicago, Ill.	3.00
M. Stankienē, Chicago, Ill.	3.00
Ant. Petrauskienē, Chicago, Ill.	3.00
A. Kerutis, Worcester, Mass.	3.00
D. Draugelienē, Chicago, Ill.	3.00
Bronē Zube, Chicago, Ill.	3.00
A. Žitkevičius, Chicago, Ill.	3.00
K. Matuluniēnē, Waterbury, Conn.	3.00
T. Pilpavičienē, Chicago, Ill.	3.00
K. Zansitis, Chicago, Ill.	3.00
A. Petkus, Cicero, Ill.	3.00
Briginienē, Phila., Pa.	3.00
Elz. Klimavicz, Chicago, Ill.	3.00
A. Putravage, St. Clair, Pa.	3.00
T. Simanavičienē, Kingston, Pa.	3.00

pareiģa ganyti ir saugoti Jo avinēlius ir avis, ir Šv. Petras tris kartus patvirtino savo Mokytojui specialē meilē (Jon. XXI, 15-17). Kristus nurodē Šv. Petru, kokia mirtimi jis turēs pagarbinti Dievā, kad jis turēs kentēti ir įsakē jam sekti Jį specialu būdu. Patsai Kristus Šv. Petrā pašaukē, jį išmokiņo eiti apaštališkas pareiģas ir pastatē jį Apaštalu Kunigaikščiū, suteikdamas jam pirmenybę, kuriā jis po Kristaus į Dangū Įžengimo, visu nolumu vykdē. (Bus daugiau)

Alex Plaučiūnas, Chicago, Ill.	3.00
M. Anderson, Chicago, Ill.	4.00
Dom. Makauskas, Chicago, Ill.	3.00
A. F. Budreski, Brockton, Mass.	3.00
Jonas Anušauskas, Worcester, Mass.	3.00
Juozas Gailiūnas, So. Boston, Mass.	3.00
Marijona Kasveliumienē, Waterbury, C.	3.00
P. Peleskienē, Brockton, Mass.	3.00
D. Ališauskienē, Kenosha, Wis.	3.00
A. Witkus, Dorchester, Mass.	3.00
E. Astašauskienē, Gilberton, Pa.	3.00
P. J. Masevičius, Manchester, N. H.	3.00
F. Kalnikienē, New Britain, Conn.	1.50
M. Zelinskienē, Cleveland, Ohio.	3.00
Aug. Damulis, Johnston, City, Ill.	3.00
A. Kasparienē, Harrison, N. J.	3.00
K. Jonelienē, Chicago, Ill.	3.00
A. Patapas, Schenectady, N. Y.	3.00
P. Bružas, Chicago, Ill.	3.00
K. Vosylienē, So. Boston, Mass.	3.00
R. Kamandulienē, Montello, Mass.	3.00
J. Malinauskas, Cambridge, Mass.	3.00
F. Domantas, Detroit, Mich.	5.00
F. Kalnys, Chicago, Ill.	3.00
K. Valeckienē, Brockton, Mass.	3.00
Vik. Zeleckienē, Waukegan, Ill.	3.00
Pal. Liolia, Montello, Mass.	3.00
Mrs. Grinevičienē, Harrison, N. J.	3.00
M. Pužauskienē, Brooklyn, N. Y.	6.00
A. Paulauskienē, Worcester, Mass.	6.00
M. Kerutē, Northampton, Mass.	3.00
Mrs. Rožienē, Blissville, L.I., N. Y.	3.00
S. Piktuzis, W. Pullman, Ill.	3.00
A. Zdankus, Chicago, Ill.	3.00
E. Sakevičienē, Baltimore, Md.	3.00
Al. Krušas, Elizabeth, N. J.	3.00
P. Urbonienē, Blissville, L.I., N. Y.	3.00
M. Kundrotaitē, Harrison, N. J.	3.00
P. T. Pelukauskas, Harrison, N. J.	3.00
Mrs. Velickienē, Gilbert, Pa.	3.00
M. Zidačienē, Elizabeth, N. J.	3.00
G. Uksas, Chicago, Ill.	3.00
P. Gerdzauskienē, Waterbury, Conn.	3.00
O. Baronas, Lawrence, Mass.	3.00
P. Atkis, Brockton, Mass.	3.00
Miss Daugirševičiūtē, Lietuvoje.	3.00
E. Damasevičienē, Forest City, Pa.	3.00
M. Zeglienē, Kewanee, Ill.	3.00
S. Seputienē, Montello, Mass.	3.00
E. Stakutis, Detroit, Mich.	3.00
J. Mačiūnas, Shenandoah, Pa.	3.00
M. Martinkienē, Melrose Park, Ill.	3.00
Pet. Gadeikis, Chicago, Ill.	3.00
V. Bačdonas, Newark, N. J.	3.00
Alex Kanšas, Utica, N. Y.	3.00
P. Azarauskienē, Phila., Pa.	3.00

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

ATSAKYMAI SKAITYTOJŲ PAKLAUSIMAMS

Paklausimas. Ką daryti su tokia tretininkė, kuri ne tik tretininkų susirinkime kelia trukšma, bet ir kitų draugijų susiriakimuose? Daug narių nenori susirinkiman dėl to lankytis.

Atsakymas. Jei sukelia trukšmą, gindama tikrą tiesą, tai ją reikia pagirti ir tiesos laikytis. Gi jei ji tik iš savo durnumo ir baurumo kelia trukšmą, tai pagal konstituciją ją nuteiskite, ir jei konstitucija numato tokių prašalinimą iš susirinkimo, tai ir prašalinkite, ir neleiskite, kad viena pakvaulusi boba visas draugijas išvardytų.

Paklausimas. Žinau nekurias moteris, kurios yra ėmusios šliubą katalikų bažnyčioje, prie katalikų kunigo; vėliau jos pametė savo pirmuosius vyrus, ėmė šliubą su kitais neprigulmingoje kirkužėje ir dabar gyvena su šiais vyrais, vaikščioja katalikų bažnyčioje prie šv. Komunijos, yra Apaštalytės Maldos narės. Ką turiu daryti? Ar pranešti kam nors?

Ver. O.

Atsakymas. Jei visa tai teisybė, ką parašei, jei iš tikrųjų visa tai žinai, o ne iš tusčių bolų plepalų ir paskalų, tai privalai apie tokias viešas paleistuves ir šventvagilkas tuojaus pranešti klebonui ir pasidarbauti, kad jos pasitaisytų arba tuojaus iš minėtos draugijos pasitrauktų.

Paklausimas. Pas mus yra amžinųjų delegatų į L. R. K. Susivienijimo Seimą. Dešimts dolerių ir kaštus dienai nustatoma saliuuose prie alaus ir degtinės butelių. Salinininkai viską tuo būdu valdo. Ką daryti?

Kietanglietis.

Atsakymas. Jei jūsų kuopų nariai labiau brangina butelį alaus ar degtinės, negu tiesą ir savo sielą, tai sunku ką gera padaryti. Gi jei yra gerų, dorų narių dauguma, tai juos reikia išjudinti, kad visi susirinktų rinkimą dieną, turėtų iškalno nužiūrėtus tinkamus kandidatus į delegatus ir juos išbalsuoti. Neprivalo nei dėl "šventos ramybės" nusileisti pasidavėliams.

Paklausimas. Paėmiau Tėvų Marijonų Liuterijos tikietų knygutę ir pamainiau ją

ant pinigų. Ar valia prašyti savo draugų, kad paimtų po tikietelį ir prisičėtų su savo dešimtuku prie bendrosios labdarybės?

Newarkietis.

Atsakymas. Jei jie žino, kad duodami dešimtuką daro tik labdarybę ir žino, kad negali nieko išlošti, tai valia; gi jei jiems išrogo, kad jie perka išlaimėjimo tikieta, o ištikrųjų jie negalės dalyvauti išlaimėjime, tai tuomet nevalia taip daryti.

Paklausimas. Jei Liuterio tikėjimo žmogus numiršta, ar gali už jo sielą kunigas laikyti Mišias?

Newarkietis.

Atsakymas. Viešų pamaldų ir Mišių kunigas negali už tokio asmens sielą laikyti, bet privačiai gali melstis ir Mišias už jo sielą aukoti, nes Bažnyčia tiki, kad ir klaidatikiai, jei tik su gera intencija ir savo supratimu laiko savo tikėjimą, manydami, kad jis tikras ir teisingas, Kristaus duotas, gali būti išganyti.

Atsakymas. Mrs. Rozalijai K.

Prisiūstoji iš bolševikų laikraščio iškarpa apie kokią tai "Zokoninkų Respubliką" gauta.

Ta "Zokoninkų Respublika" nėra, kiek žinau, katalikų vienuolija. Kiek tame aprašyme tiesos, sunku pasakyti. Gal yra kas panašaus; gal ne taip baisiai ir bauriai kaip aprašo; ir joku būdu ne bauriau, kaip bolševikų "Sovietų Respublikoje," kurioje utėlės ir blakės piauna žmones, o jų policija išžudė milijonus nekaltų žmonių.

Paklausimas. Kaip dažnai kunigas privalo lankyti ligonį?

V. B.

Atsakymas. Kiek kartų ligonis protinškai trokšta to aplankymo ir kaip kunigas išsigali. Jei parapija turi labai plačias ribas ir kunigui sunku pasiekti ligonį, gali kartais vieno aplankymo užtekti. Vėl jei parapija labai didelė, skaitlinga ir kunigas turi begales visokių pareigų, jis negali dažnai lankyti.

Šiaip, jei aplinkybės jų leidžia, jis turėtų lankyti, kaip galima, dažniau.

SVARBESNIEJI MŪSŲ LAIKŲ ĮVYKIAI

IŠ DVASIŠKIJOS GYVENIMO

CHICAGO, Ill. — Kun. Petro Vaitkaus iškilmingos primicijos atlaikytos Šv. Jurgio parap. bažnyčioje, birž. 10 d. Kun. Petras Vaitkus baigė Šv. Benedikto Kolegija, Atchison, Kansas. J. E. vysk. Pranciškus Johannes išventino kun. Vaitkų į kunigus birž. 8 d.

SHENANDOAH, Pa. — Vikaras kun. A. J. Alauškas pakeltas klebonu Šv. Liudviko parap., Mazeville, Pa. Kun. A. J. Alauškas darbavosi 4 metus kaip vikaru Shenandoah.

BROOKLYN, N. Y. — Kun. Norbertas Pakalnis, Šv. Jurgio parap. klebonas, paskirtas Apreiškimo Panelės Švč. parap. klebonu. Kun. Paulonis Švč. Panelės Apreiškimo parap. klebonas paskirtas klebonauti Šv. Jurgio parapijoje. Pakeistieji klebonai savo pareigas pradėjo eiti birželio 23 d.

ROMA. — Trys Marijonai klierikai išventinti subdijakonais: Jonas Jančius iš Lawrence, Mass., Alfonsas Jagminas, Ph. D. iš Brooklyn, N. Y., ir Antanas Švedas iš Providence, R. I.

IŠ KATALIKŲ GYVENIMO

— „Progresyvės“ valdžios agentai nukankino dar vieną kunigą Oaxaca, Meksikoje.

— Romoje 98 procentai yra katalikai. Iš 1,009,224 gyventojų 1931 m. 989,704 buvo katalikai. Žydu yra 10,901; protestonų 5,984; stačiatikių 744; islamistų 171, o likusieji arba be tikėjimo, arba nepareiškė savo tikėjimo.

— Rusijoje tikintieji pradeda kovoti prieš bedievybę.

— Kristaus Išganytoio statula 52 pėdu aukščio pašventinta geg. 30 d. Ji stovi ant aukšto kalno, kuris turi 9,000 pėdų aukštumo nuo jūros paviršiaus. Randasi Santa Maria del Monte, Coloradoj, Amerikos Jung. Valst.

— Belgija turi apie 8,000,000 gyventojų. 1928 m. kataliku buvo 7,819,113. Likusieji: 4,000 žydu, 20,000 protestantų ir apie 100,000 laisvamanių.

— Belgijos kataliku gimnazijose dėsto 1,378 kuniai vienuoliai ir pasauliečiai. Belgijos katalikus valdo 1 arkivyskupas-kardinolas, 6 vyskupai. Žmonėms patarnauja 8,753 pasauliniai kunigai ir 3,940 vienuoliai kunigai.

→ Vokietijos kataliku vyskupai konferencijoj ieškos kompromisinių planų su Hitleriu taikintis, nes Vokietijoje visiškai uždarytos kataliku jaunuomenės organizacijos.

— Oldenburgo krašte, Vokietijoje, val-

džia uždraudė bažnyčiose sakyti, kad nacių darbai arba žygiai, yra nekrikščioniški arba pavojingi.

— Anglikonų arkivyskupas maldauja Popiežių Pijų XI, paskelbti atsišaukimą į viso pasaulio krikščionių denominacijų bažnyčias, kad jos imtusi taikos naudai.

— 30,000 žmonių dalyvavo Jo Eminencijos Kardinolo O'Connell 50 m. Jubilėjinėse kunigavimo sukaktuvėse.

— J. E. Vysk. Palika išventino 15 kunigų, 70 dijakonų, 12 subdijakonų ir nemažam skaičiui suteikė mažesnius šventimus, Šv. Jono Laterno Bazilikoje, Romoje.

— Meksikos katalikų persekiojimas vis didėja ir baisėja.

— Vyskupas A. Maleckis, senelis 73 m., išbuvęs 5 metus Sibiro ištremime, grįžo į Lenkiją.

— Belgijos karaliaus sūnus buvo pakrikštytas 7 vardais, Albertas, Umbertas, Feliksas, Theodoras, Christianas, Eugenijus ir Marie.

— J. E. Kardinolas O'Connell suteikė Sutvirtinimo Sakramentą beveik 2,000 atsivertusiems juodukams, Bostone, Mass.

— J. E. Vyskupas Julius B. Jeanmard suteikė Sutvirtinimo Sakramentą 981 atsivertusiems juodukams, Lafayette, La.

— Katalikiškioji Ligoninių Organizacija turėjo savo 19-tą seimą Cleveland, O. Buvo apie 2,000 delegatų reprezentuodami daugiau kaip 800 Amerikos ir Kanados katalikiškų ligoninių.

— Apie 800 vienuolių dalyvavo šiame seime. — Šv. Vardo Draugijos Kongresas įvyks liepos 27-30 dd. Romoje. Draugija yra 660 metų senumo.

— J. E. vysk. M. J. Gallagher, išventino 34 kunigus Detroit, Mich.

— Chicagos katalikai studentai misijoms paaukavo \$26,125.09. Be to paaukavo maldų, šv. Mišių ir Komunijų 155,217,876.

THOMPSON, Conn. — Birž. 1, 2 ir 3 d. Marianapolvie buvo Keturdešimties atleidimai. Daug svečių suvažiavo atleidams.

— Birž. 2 d. Assumption Kolegijos sviedinio ratelis suniekė Marianopolio Kolegijos ratelį 4-0. Su tuo žaidimu pasibaigė kolegijos sviedinio sezonas. Kolegija išlaimėjo 4 lošimus ir pralaimėjo 5.

— Kun. J. Valantiejus paaukavo pinigų muziejui, kun. B. Gauronskis gražų paveikslą, pr. Petrauskas ir Rašymas paaukavo knygų kolegišios bibliotekai.

NEW BRITAIN, Conn. — Birž. 10 d. įvyko trilypė gegužinė, Quartette Club parke,

kurią surengė Conn. valstybės trijų organizacijų apskritys, L.R.K.S.A., L.D.S. ir L.R.-K.M.S.

CAMBRIDGE, Mass. — Geg. 25 d. J. E. vysk. F. Spellman suteikė Sutvirtinimo Sakramentą 81 asmeniui. Prieš pat iškilmės kun. F. Strakauskas pasakė pamokslą. Po Sutvirtinimo Jo E. Vyskupas pasakė pamokslėlį.

— Birž. 8 d. baigėsi Novena prie Viešp. Jėzaus Širdies.

NORWOOD, Mass. — Vienuoliką vaikučių priėmė Pirmąją Šv. Komunią geg. 27 d.

— Vietinis Vyčių ratelis pralaimėjo sveidinio lošimą su Worcesterio Šv. Kazimiero par. choro rateliu, 10 prieš 3.

WORCESTER, Mass. — Dievo Kūno šventė buvo iškilingai švenčiama Šv. Kazimiero bažnyčioje. Kun. S. Vembrė pasakė atitinkantį pamokslą tai dienai.

GREENFIELD, Mass. — Šios kolonijos lietuviai surengė p. Meškiniui vakariene, pagerbimui ir paminėjimui 50 m. jo gyvenimo šio kolonijoje. Apie 150 lietuvių dalyvavo iškilmėse.

LOWELL, Mass. — Visi lietuviai katalikai griežtai nusistatė nedalyvauti nei remti iokio parengimo šios kolonijos "mulkintojų" bolševikėliu.

DETROIT, Mich., Šv. Jurgio parapija. — Dievo Kūno Šventė iškilingai švesta.

— Per sumą kleb. kun. J. Čižauskas įteikė diplomus 17 mokinių, baigusių parap. mokyklą.

— Birželio 10 d. Šv. Vardo Dra. ia iškilingai dalyvavo procesijoje ir visi ėjo "in corpore" prie Šv. Komunijos.

DETROIT, Mich., Šv. Antano parapija. — Parapijos piknikas pelno davė \$336.13.

NEW YORK, N. Y. — Geg. 30 d. mirė lietuvis ristikas Juozas Šimkus.

MASPETH, N. Y. — Novena prie Šv. Antano pasibaigė birž. 13 d.

— J. E. vysk. J. Walsh, M. M. suteikė Sutvirtinimo Sakramentą birž. 14 d.

BLAIR, Neb. — Seseris Pranciškietės iki birž. 24 d. vedė diocezijai taip vadinama "Religious Vacation School" ir priruošė vaikelius prie pirmos Šv. Komunijos.

FOREST CITY, Pa. — Geg. 13 d. buvo 40 valandų atlaidai.

— Apie 30 vaikučių priėmė Pirmąją Šv. Komunią geg. 20 d.

— Geg. 24 d. J. E. vyskupas T. C. O'Reilly suteikė Sutvirtinimo Sakramentą 130 asmenu.

WANAMIE, Pa. — 40 valandų atlaidai prasidėjo birž. 24 d.

LUZERNE, Pa. — Apie 50 vaikučių priėmė Pirmąją Šv. Komunią birž. 3 d.

MT. CARMEL, Pa. — Šv. Kryžiaus moterų dra. ja surengė bažnyčios naudai Card ir Bunco party. Gryno pelno padarė \$327.63.

— Lietuvių Parko iškilmėse, geg. 30 d., dalyvavo virš tūkstantis žmonių. Vieta buvo išpušta Amerikos ir Lietuvos vėliavomis. Daug buvo kalbėtojų ir garbingų svečių.

— Piknikas laikytas toj pačioj dienoj bažnyčiai gryno pelno atnešė \$505.74.

— Šv. Kryžiaus mokyklos užbaigimo iškilmės įvyko birž. 10 d.

BRADDOCK, Pa. — Šv. Izidorius parap. moterėlės ir merginos susitvėrė klubelį tikslu rengti visokiąs pramogas parap. naudai.

— Parapijos vaikučiai priėmė Pirmąją Šv. Komunią birž. 17 d.

SCRANTON, Pa. — Šv. Juozapo bažnyčioje Dievo Kūno šventė buvo iškilingai apvaikščiojima. Procesijoje dalyvavo keli šimtai vaikučių ir mergaičių.

MINERS MILLS, Pa. — Birž. 13 d., Šv. Pranciškaus parap. įvyko bankietas pagerbimui klebono kun. Antano Ežerskio jo varduvių lienoje.

PITTSBURGH, Pa. — Birž. 3 d., Šv. Vincento parap. vaikučiai priėjo prie Pirmos Šv. Komunijos.

— Šv. Pranciškaus Seserų Vienuolyno rėmėjai surengė pramogą jų labai birž. 3 d.

— Šv. Pranciškaus Akademijos mokslo užbaigimo iškilmės buvo birž. 13 d.

CHICAGO, Ill. — Birž. 10 d., Lietuvių R. K. Sąg. os ūkyje buvo šaunus išvažiavimas.

CHICAGO, Nekalto Pras. Panelės Švč. parapija. — Dievo Kūno Šventė gražiai buvo paminėta su procesija. Procesijoje dalyvavo mokyklos benas, mergaitės, sodaliėtės, vaikučiai.

— Parapijos mokyklos užbaigimo vakaras įvyko birž. 10 d. parap. salėje.

— Šv. Pranciškaus Seserų Remėjų 2 skyrius surengė bankietą su programa birž. 17 d., pagerbimui klebono kun. A. Briškos vardinųjų dienų proga.

CHICAGO, Aušros Vartu parapija. — Parapijos pavasarinis piknikėlis įvyko birž. 10 d. parap. darže. Liepos 15 d. bus parapijos metinis piknikas.

— Aušros Vartų pradžios mokslo metų baiga buvo birž. 17 d.

— Trijų Aušros Vartų parap. jaunimo dra. ju komitetas daro planus bendram piknikui, kuris rengiamas parap. darže.

CHICAGO, Šv. Panelės Marijos Gimimo parapija. — Mokyklos užbaigimo mokslo vakaras buvo birž. 17 d. Apie 65 mokiniai baigė mokyklą.

CHICAGO, Ill. — Chicagos Vyčių Diena įvyks liepos 4 d., Vytauto darže.

LIETUVOJE

— Vanduo Lietuvoje, neskaitant tvenkinių arba mažesnių upelių, užima 96,000 hektarus.

— Arklių Lietuvoje per metus priauga 35,000, kiaulių 134,000, avių 142,000, raguočių 176,000.

— Lietuva švęs jūrų šventę rugpiūčio mėnesyje Klaipėdoje.

— Per pirmuosius šių metų keturis mėnesius iš Lietuvos emigravo 446 žmonės. Į Palestiną emigravo 199 žydai, į Argentiną — 27, į Braziliją — 51, į Afriką 84, į Amerikos Jungtines Valstybes — 46, į Kanadą — 13, į Urugvajų — 18, į Meksiką — 4 ir į Kolumbiją — 4.

— Per pirmuosius šių metų keturis mėnesius Lietuvoje įsisteigė 6 naujos pramonės įmonės. Į jas įdėta 230,000 litų kapitalo. Pernai tuo laiku įsisteigė 20 naujų pramonės įmonių, į kurias įdėta 1,400,000 litų kapitalo. Šiais metais įsisteigė gelumbės dirbtuvė vertės 50,000 litų, kailių apdirbimo fabrikas — 100,000 lt., metalų apdirbimo fabrikas — 60,000 lt., dvi nedidelės lentpiuvės ir virvių dirbtuvė.

— Lietuvoje yra 605 ūkininkų rateliai, kuriuose yra daugiau kaip 16,000 organizuotų jaunųjų ūkininkų.

— Šakiuose, Žubrių kaime, yra vienas vyras turįs 8 ha žemės. Jisai gyvena vienu vienas, neturėdamas nei tarnų nei tarnaičių. Viską pats aprūpina ir jaučiasi labai laimingas.

— Prancūzija labai įvertina Lietuvos, Latvijos ir Estijos pasiryžimą bendromis jėgomis ginti nepriklausomybę.

— Lenkų žurnalistas dr. Vl. Mergelis atvyko Kaunan.

— Pernai Klaipėdoje nutiesta 10 kilo-

metrų gatvių ir krašte 16 kilometrų kelių. Visa kainavo 1,300,000 lt.

— Jei Lietuva atsisakys įeiti į Pabaltijo Sąjungą, rašo Kauno laikraščiai, Vokietija atidarysianti Lietuvos ūkio gaminimo rinką Lietuvoje.

— Marijampolės gyventojai badaujančiams Vilniaus krašto lietuviams surinko aukų apie 6,000 lt.

— Bronius Balutis tapo paskirtas atstovu į Londoną.

— Lietuva gražino Švedijai paskolą 40 milijonų lt.

— Siemet Lietuvoje ūkininkai daugiau sėja linų.

— Klaipėdon atvežtos Lietuvos keliams ir plentams taisyti mašinos iš Anglijos ir Švedijos. Jos bus gabenamos į Kauną.

— Lietuvoje yra daugiau kaip 20 organizacijų, kovojančių su vaikų mirtingumu ir besirūpinančių neturtingų motinų sveikata.

— Lietuvos banko aukso fondas geg. 1 d. siekė 54.23 mil. lt., svetimos valiutos fondas — 13.31 mil. lt., diskontas ir paskolos — 82.66 mil. lt., banknotų apyvarta — 85.18 mil. lt. Banknotų padengimas auksu sudarė 63.7 nuošimčius, o auksu ir valiuta — 79.3 nuošimčius.

— Lietuvoje svarstomas pradžios mokyklų ir amatų mokyklos su mokytojų seminarijomis reformos.

— Š. m. geg. 13 d. visoje Lietuvoje krikščionys darbininkai minėjo Popiežiaus Leono XIII encikliką "Rerum Novarum" sukaktuves.

— Astronomijos mokslo mėgėjas amerikietis dr. Lapauskas veža Lietuvon teleskopą ir pinigų tikslu įsteigti ir užbaigti observatoriją Lietuvoje.

— Per balandžio mėn. į Klaipėdos uostą atplaukė ir išplaukė 190 jūros laivų. Visi laivai parvežė maždaug už 20 mil. lt. prekių.

— Klaipėdos uostas yra tobulinamas ir didinamas, kad labiau patraukus didžiuosius jūros laivus.

— Kazlų valšė. miškuose įvyko 5 gaisrai, kurių metu išdegė 50 ha miško.

MĖTINIS PIKNIKAS

— Marijonų Kolegijos Rėmėjų piknikas įvyksta liepos 4 d., 1934 m., Marijonų ūkyje, Marian Hills, Hinsdale, Ill.

Malonėkite atsalankyti, šviežiu ūkio oru pasinaudoti, ir linksmai kartu laiką praleisti. RUOŠĖJAI.

Didžiulis Piknikas

— Dienraščio "Draugo" piknikas bus liepos 1 d., 1934 m. Birutės darže.

Kviečiame visus dalyvauti ir pasilinksinti mūsų piknike. Rengėjai.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c krašos ženklelį atsakymui.